

Kitab Yoèl lan Gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodhikia - Nomer Sanga

Jeff Pippenger

2025-12-11

Nomer Sanga

Aku wis tekan ing titik sajroning pambuka marang kitab Yoel iki kanggo kanthi ringkes ngringkes sawetara pokok saka wolung artikel kapisan lan nedahaké apa sing kudu kitaantisipasi saka kitab Yoel saiki déné kita miwiti ngrembug kitab iki kanthi luwih langsung, lan banjur mesthi waé, apa sesambungané iku karo perang-perang ing Raphia lan Panium ing Daniel 11:11–16?

Kula sampun maringi panekanan dhateng kidunging pakebonan anggur, awit “pengalaman” dipunlambangaken kanthi “kidung” sacara profètis. Punika salah satunggaling ciri saking golongan sèwu sèket sekawan ewu nalika sami ngidungaken kidungipun Musa lan Sang Cempé, ingkang namung dados cara Yohanes kanggé makili kidunging pakebonan angguripun Yesaya. Saben nabi ageng miwiti kitabipun kanthi paukuman tumrap Israèl marga saking pambrontakanipun, utawi saged ugi dipunwastani bilih saben nabi ageng rumiyin ngidungaken kidunging pakebonan anggur. Kula ngugemi bilih kidunging pakebonan angguripun Yoèl wonten ing pasal kapisan punika salah satunggaling pambabar wahyu ingkang paling wigati bab kidunging pakebonan anggur. Kula boten saged mastèkaken punapa kula leres utawi boten, nanging sababipun kula gadhah kayakinan punika inggih amargi gegandhèngan-gègandhèngan profètis ingkang dipunlambangaken sacara simbolis wonten ing kitab Yoèl katingal dados satunggaling kunci, utawi mbok bilih satunggaling poros kanggé sawetawis jeruji. Paseksènipun Yoèl boten namung nyambung kaliyan garis-garis sejajar sanèsipun, nanging ugi katingal netepaken satunggaling titik acuan, mliginipun lumantar pralambang pakebonan anggur ingkang kasirnakaken wonten ing pasal kapisan, lan kalih pasal salajengipun ingkang nandhesaken gambar kéwan galak minangka mangsa panggodhèn wonten ing Amérika Sarékat lan ugi gambar kéwan galak minangka mangsa panggodhèn kanggé donya. Lan kabèh punika katata wonten ing konteks satunggaling pakebonan anggur, lan satunggaling pakebonan anggur dèrèng dados pakebonan anggur ingkang gesang—manawi boten pikantuk jawah.

Kita uga wus maringi penekanan marang mangsa kenabian sing dipralambangaké déning simbol “suwéné pira?” Aku krasa perlu ngélingaké kita marang asas sing sadurungé wis ditetepaké iki bab “suwéné pira?” supaya maringi penekanan marang “watu pucuk” sing biyèn wis ana, lan uga dadi dhasar lan watu pojok. Pangrembakan pungkasan sing pepak saka piwulang Kidung Tengah Wengi sing saiki lagi lumaku iku yaiku “watu pucuk.” Adhedhasar dhasar-dhasar mau, watu pucuk iku dadi permata-permatané Miller sing sumunar ping sapuluh luwih padhang tinimbang nalika wiwitan.

Adhedhasar “pakaryan-pakaryan Ajaib”-Nya Gusti Allah, watu pucak punika dumadi nalika umat-Nya ngalami perpindahan saking pengalaman Laodikia dhateng pengalaman Filadelfia, inggih punika nalika umat wau dados kaping 8 ingkang asalipun saking 7, lan ugi nalika piyambakipun ngalami perpindahan saking gréja militant dhateng gréja triumphant. Perpindahan punika inggih punika watu pucak. Perpindahan punika kalampahan nalika umat Gusti Allah mireng lan ningali pesen “watu pucak,” lan punika dados prakawis ingkang nggumunaken wonten ing mripatipun. Pesen watu pucak punika puncakipun, awit pesen punika ngempalaken sedaya kayekten simbolis babagan “watu pucak” dados satunggal. Pesen “pitu kaping” punika dados watu dhasaripun Miller, lan punika kedah dados watu pucak Millerite. Pentakosta punika dados watu pucak tumrap mangsa Pentakosta, kados dene Panguwuh Wengi Tengahan dados watu pucak gerakan Millerite saking malaékat kapisan lan kapindho.

Minangka pucak utawa watu panutup saka mangsa 46 taun nalika Kristus yasa padaleman Millerit saka malaékat kapisan lan kapindho, watu panutup iku kudu dadi watu dhasar tumrap pakaryané Kristus ing yasa padalemané wong satus patang puluh papat ewu. Watu dhasar mau dipasang ing taun 1844 minangka pepadhang kanggo madhangi dalam menyang swarga, lan marga saka iku umat Allah ing pungkasaning jagad kudu bali marang “dalan-dalan lawas” supaya padha nemu katentreman. Manawa lan nalika padha bali marang sajarah para pelopor Millerit, padha bakal nemu yèn piweling Tangis Tengah Wengi iku minangka pucaking sajarah dhasar. Tangis Tengah Wengi iku minangka pratandha kawujudan saka kamurnaning Roh Suci sing kawutahaké. Nalika sawijining nyawa bali marang “dalan-dalan lawas” lan nemu “pepadhang padhang” kang dipasang ing wiwitan utawa titik dhasar saka dalam iku, dhèwèké nemu Tangis Tengah Wengi, kang déning Yeremia dipracaya minangka “katentreman.”

“Wong-wong iku nduwèni pepadhang padhang kang dipasang ana ing mburiné ing wiwitan dalam iku, kang miturut pangandikané malaékat marang aku diarani ‘panguwuh ing tengah wengi.’ Pepadhang iki madhangi sadawaning dalam iku kabèh, lan maringi pepadhang tumrap sikilé, supaya padha ora kesandhung.

“Manawa wong-wong mau tetep nitèni Yésus, kang ana pas ana ing ngarepé, nuntun wong-wong mau menyang kutha iku, wong-wong mau slamet. Nanging ora suwé banjur ana sawatara kang dadi kesel, lan kandha yèn kutha iku isih adoh banget, lan wong-wong mau ngarep-arep wis mesthiné sadurungé wis mlebu ing kono. Banjur Yésus nguwataké atiné wong-wong mau kanthi ngangkat lengené tengen kang mulya, lan saka lengené iku metu pepadhang kang ngibar-ngibar ing ndhuwur golongan advent, lan wong-wong mau padha surak, ‘Alleluia!’ Liyané kanthi sembrana nyélaki pepadhang kang ana ing mburiné wong-wong mau, lan kandha yèn dudu Allah kang wis nuntun wong-wong mau tekan adoh kaya mangkono. Pepadhang ing mburiné wong-wong mau banjur mati, nganti sikilé wong-wong mau kasiram pepeteng kang sampurna, lan wong-wong mau kesandhung lan kelangan pandelengan marang tenger lan marang Yésus, banjur padha tiba saka dalam mudhun menyang donya peteng lan ala kang ana ing ngisor.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Watu pucuking sajarah kaum Millerit iku dadi watu dhasar tumrap sajarahé wong satus patang puluh papat ewu. Wiwit wiwitané telung malaékat ing taun 1798 nganti pasamuwan kang menang kaangkat jumeneng minangka kasampurnaning panggenepan panyucèning pasucèn ing wektu ukum dina Minggu, dalané padhang kapadhangi déning piweling Panguwuh Tengah Wengi, awit pasemon iku nyariosaké bab Adventisme, lan kepriyé Gusti Allah ngadegaké sawijining umat supaya kanthi sampurna nggambaraké watakipun nalika mangsa sih-rahmat tumrap manungsa ditutup sajroning krisis ukum dina Minggu.

Ing dalan iku, Gusti Yesus lumampah mimpin, lan Panjenengane tetep madhang ing dalan mau kanthi ngangkat lengen tengen-Mu kang mulya. Mulane ana pepadhang padhang ing wiwitaning dalan lan pepadhang padhang kang nuntun tumuju pungkasaning dalan. Gusti Yesus minangka Alfa lan Omega nggambarake pungkasan kanthi wiwitan, saéngga pepadhang ing loro pucuking dalan iku yaiku piweling saka Midnait Krai.

Malaékat kang kapisan rawuh ing taun 1798 lan ngumumaké bilih jam pangadilané wis rawuh, “Ngandika ... jam pangadilané wus teka.” Jam pangadilan rawuh ing taun 1798 lan nalika iku wiwit, palakraman antarané Kristus lan pengantèn putri-Nya kang anyar—Adventisme Millerit Filadelfia—wiwit kalakon. Kristus badhé palakrama ing tanggal 22 Oktober 1844 lan wiwit taun 1798 nganti 1844 pengantèn putri mau disantosakaké. Pengantèn putri iku Filadelfia, awit ora ana paukuman tumrap pengantèn putri Kristus, amarga dhèwèké nyawisaké awaké dhéwé—dhèwèké suci. Pangumuman bab pangadilan iku minangka pangumuman bab palakraman ing wiwitan taun 1798 kang tumeka ing pungkasané ing taun 1844.

Pepadhang dhasar lan pepadhang watu pucuk kanggo gerakan Millerite yaiku pawarta kang ngumumaké palakraman—pawarta babagan Panguwuh Tengah Wengi. Panguwuh Tengah Wengi iku dadi dhasar lan watu pucuk saka sajarahé malaékat kapisan lan malaékat kapindho, uga sajarah Millerite; lan watu pucuk sajarah Millerite iku dadi watu dhasar sajarahé wong satus patang puluh papat ewu, sarta uga dadi watu pucuké. Pangwangunan Padaleman Suci rampung nalika watu pucuk dipasang, lan pakaryan masang watu pungkasan “nggumunaké” iku wiwit ing Juli 2023.

Ana manéka warna panujaning ramalan kang bakal dadi watu pucuk, nanging watu pucuk uga nggambarake puncaking sawijining piwulang. Pentakosta iku watu pucuking piwulang mangsa Pentakosta, kaya dene pepadhang “pitung ping” kang rawuh lumantar pena Hiram Edson ing taun 1856 iku dadi watu pucuk kang sineja tumrap piwulangé Miller, awit kayektèn dhasar kang kapisan ditemokaké déning Miller yaiku “pitung ping.” Ing taun 1856, nampik pepadhang anyar saka kayektèn watu pucuk padha karo milih mati ing ara-ara samuné Laodikia, kaya déné Israel kuna wis nindakaké sajroning patang puluh taun. Iki nandhani Juli 2023 minangka 1856, titik balik saka Filadelfia marang Laodikia ing sajarah Millerit lan pambalikan saka Laodikia marang Filadelfia ing sajarahé wong satus patang puluh papat éwu. Kristus ora miyosaké bebrayan karo wanita kang najis ing taun 1844, amarga nalika iku dhèwèké kalebu Filadelfia, lan Panjenengané bakal miyosaké bebrayan karo pangantèn wadon saka Filadelfia nalika hukum Minggu. Nanging luwih dhisik,

dhèwèké kudu nyawisaké awaké piyambak. Apa kowé wis siyap?

Aja padha wedi, he pepanthan cilik; awit iku dadi karsaning Rama panjenengan kang becik kanggo maringake Kratoné marang kowe. Lukas 12:32.

Ing tanggal 22 Oktober 1844, Gusti nikah kaliyan penganten putri ingkang sampun Panjenenganipun damel siyap supados ndherek Panjenenganipun mlebet ing sajarahing malaékat katelu, saha sadaya ingkang dipunlambangaken déning malaékat katelu; nanging ing taun 1863 sajarahing malaékat katelu punika dipunseret mlebet ing ara-ara samun Laodikia. Sajarah saking taun 1844 dumugi 1863 punika makili mangsa malaékat katelu, kanthi mekaten maringi sawijining gambaran bab para prawan bodho ing sajroning mangsa panyegelanipun satus patang dasa sekawan ewu. Para prawan punika gandum lan suket racun ingkang saweg dipunpisahaken déning pawartos-pawartos ingkang dipuntypifikasi déning para malaékat—awit para malaékat punika ingkang nindakaken pakaryan pamisahan.

“Banjur aku weruh malaekat katelu. Malaekat kang ngancani aku ngandika, ‘Ngeri pakaryané. Nggegirisi misiné. Panjenengané iku malaekat sing bakal misahaké gandum saka alang-alang, lan masèhi meterai, utawa mbundheli, gandum iku kanggo lumbung swarga. Prekara-prekara iki kuduné ngrebut sakabèhé pikiran, sakabèhé kawigatosan.’” *Early Writings*, 119.

Pesen telu malaékat ing Wahyu patbelas iku pesen udan pungkasan kang misahaké lan ngiket loro golongan.

“Marang Yohanes kabukak pemandhangan-pemandhangan kang jero lan nggegirisi ing pengalaman pasamuwan. Panjenengané nyumurupi kahanan, bebaya, pasulayan, lan kawilujengan pungkasané umat Allah. Panjenengané nyerat pawartos-pawartos panutup kang bakal matengaké panèn bumi, manawa dadi berkas-berkas kanggo lumbung swarga, utawa dadi iketan-iketan kayu kanggo geni karusakan. Perkara-perkara kang gedhé banget wigatiné kababar marang panjenengané, mligi kanggo pasamuwan kang pungkasan, supaya wong-wong kang bakal mratobat saka kaluputan marang kayekten kaparingan piwulang bab bebaya lan pasulayan kang ana ing ngarepé. Ora ana siji waé kang perlu manggon ana ing pepeteng bab apa kang bakal tumeka marang bumi.” *The Great Controversy*, 341.

Iku yaiku “tembung-tembung kayekten” kang ing generasi iki dadi “peparing pungkasan kang bakal matengaké panèn,” lan kang misahaké rong golongan iku. Pakaryan iku uga pakaryané “wong sing nggawa sikat rereget” saka impèné Miller.

“Piranti pengayak ana ing astanipun, lan Panjenenganipun bakal ngresiki tenan papan pangiridènipun, sarta nglumpukake gandumipun menyang lumbung.’ *Matius 3:12*. Iki kalebu salah satunggaling mangsa panyucèn. Lumantar pangandikaning kayektèn, damèn dipisahake saka gandum. Amarga padha kakehan kasombongan lan kabeneran dhéwé nganti ora gelem nampani panyelakan, kakehan tresna marang donya nganti ora gelem nampa urip andhap-asor, akèh wong banjur nyingkur saka Gusti Yesus. Akeh

wong isih nindakaké prakara kang padha nganti sapréné. Jiwa-jiwa saiki lagi diuji, kaya para murid mau diuji ing papan pangibadah ing Kapernaum. Nalika kayektèn digawa nganti ngambah ing ati, padha weruh yèn uripé ora salaras karo karsané Allah. Padha weruh preluné owah-owahan kang tuntas ana ing awake dhéwé; nanging padha ora gelem nindakake pakaryan kang nyélaki dhiri. Mulané padha nesu nalika dosa-dosané kababar. Padha lunga kanthi rasa kasandhung, kaya para murid kang ninggal Gusti Yesus, karo nggrundel, ‘Iki pangandika kang abot; sapa kang bisa ngrungokake?’” The Desire of Ages, 392.

Miwiti saka pepeteng kuciwa gedhé taun 1844, pratandha-pratandha dalan lan kadadéan-kadadéan nganti tekan taun 1863 makili sajarah 9/11 nganti marang ukum Minggu. Kowe takon, yagéné 1844 iku 9/11?

Tulisan-tulisan Sister White cetha manawa malaékat katelu rawuh ing tanggal 22 Oktober 1844, nanging uga rawuh ing taun 1888 kang nggambarake 9/11. Sing luwih wigati, kabèh para nabi misahake sajarah 9/11 nganti tekan hukum Minggu, mula iki dudu paseksen saka loro utawa telu, nanging paseksen manunggal saka saben seksi saka Sabdaning Allah manawa 9/11 nganti hukum Minggu iku mangsa nalika “the effect of every vision” kaleksanan.

Sajarah rawhipun lan pungkasanipun malaékat katelu punika wiwit taun 1844 dumugi 1863 lan nggambaraken jaman pakaryan-pakaryan Allah ingkang nggumunaken saking 9/11 dumugi dhawuh Minggu. Sajarah punika ugi katuduhaken déning 1840 dumugi 1844, lan ing garis punika 1840 punika alpha lan 1844 punika omega. Ing garis 1844 dumugi 1863, 1844 punika alpha lan 1863 punika omega. 1844 punika kalih-kalihipun alpha lan omega.

Salib iku selaras karo 1844, lan Sang Alfa lan Omega wus netesaké rahé ing salib. Wiwit 9/11 (1840) kita nemokaké yèn Wahyu pasal sepuluh ngaturaké sajarah kang diwiwiti nalika Yohanes mangan kitab cilik iku ing taun 1840, banjur kuciwané ana ing wetengé ing taun 1844. Mangan iku wiwitané; weteng nandhakaké pungkasané. Ayat pungkasan saka pasal sepuluh nglambangaké sajarah iku diulang manèh ana ing sajarahé wong satus patang puluh papat èwu.

Lan aku njupuk kitab cilik mau saka tangané malaékat iku, banjur dakpangan nganti entek; lan ana ing cangkemku legi kaya madu, nanging sanalika sawisé dakpangan, wetengku dadi pait. Lan dhèwèké ngandika marang aku, Kowé kudu medhar wangsit manèh ana ing ngarepé akèh bangsa, lan para bangsa, lan basa-basa, lan para ratu. Wahyu 10:10, 11.

Wahyu pasal sepuluh lan Habakuk pasal loro minangka rong pasal sing maringi paseksi tumrap mangsa sunnat taun 1840 nganti 1844. Sajarah saka 1844 nganti 1863 diwiwiti ing sawijining tenger pambates awujud kuciwa, banjur diterusaké kanthi panyebaran sing salajengipun katutulaké déning panglumpukan. Ing mangsa iku, sajarah sunnat saka rong lèmpèngé Habakuk rampung nalika lèmpèng kapindho dicithak ing taun 1849 lan diterbitaké ing manca nagari ing taun 1850. Mangsa lèmpèng-lèmpèngé Habakuk iku wiwit

saka Mei 1842 nalika bagan 1843 diterbitaké, lan mangsa sunnat mau rampung ing papan pangwiwitané, yaiku kanthi diterbitaké salah siji saka rong lèmpèngé Habakuk. Bagan 1843 iku alfa, lan bagan 1850 iku omega.

Ing taun 1856 Hiram Edson nyerat rerangkening artikel kang ngangkat pangerten William Miller babagan “pitung wekdal” menyang tataran anyar. Pakaryan Edson iku dadi omega saka pakaryan Miller, ngasta kayektèn dhasar Miller menyang kalenggahan minangka watu pucuk kang kaajab kanggo nguwatake umat Allah. Pepadhang Miller bab “pitung wekdal” iku alfa, lan pepadhang Edson bab “pitung wekdal” iku omega.

Ing taun 1863, gerakan iku malih dadi pasamuwan sing ing pungkasan bakal nglairake sawijining gerakan saka badané dhéwé, kaya dene wong-wong Millerit metu saka golongan Protestan, lan kaya para murid metu saka agama Yahudi menyang Kristen, uga kaya Yosua lan Kaleb metu saka bangsa prajanjian lawas sing wus katemtokake bakal mati ana ing ara-ara samun.

Ing sajarah sing padha iku, (1844 nganti 1863) sungu Republik saka kéwan bumi iku lagi ngliwati sawijining perjuangan sing sajajar, kang ing pungkasané njeblug dadi Perang Sipil, kang para sejarawan kabèh sarujuk yèn perang iku ngancik titik tengahé ing taun 1863 lumantar Proklamasi Emansipasi Lincoln. Lincoln nggambaraké présidhèn Republik sing kapisan, kang ngucap sumpah kalungguhan présidhèn sawisé présidhèn Demokrat sing paling ala ing sajarah nganti tekan wektu iku. Ing tembé, dhèwèké dipatèni. Kabèh ciri kenabian iki lan uga ciri-ciri liyané kaulang manèh ana ing présidhèn Republik sing pungkasan.

Saka taun 1844 nganti 1863 kalebu sawijining pamecaran lan pangempalan. Taun 1863 makili hukum Minggu, mula pamecaran sing dumadi ing taun 1844 iku dadi siji-sijiné pamecaran nganti taun 1863, nalika para Advent Hari Ketujuh Laodikia dipamecar menyang ara-ara samuné Laodikia. Taun 1844 ngasilaké pamecaran lan taun 1863 uga ngasilaké pamecaran, mangkono menehi paseksi marang kasunyatan yèn sajarah iki minangka pralambang kenabian sing wis diidentifikasi, awit diwiwiti kanthi pamecaran alfa ing taun 1844 lan dipungkasi kanthi pamecaran omega ing taun 1863. Pamecaran kapisan teka ing tanggal 18 Juli 2020 lan pamecaran omega pungkasan kasampurnakaké ing wektu hukum Minggu.

“Wektu iku bakal teka nalika kita bakal kapisah lan kasebar, lan saben wong ing antarané kita bakal kudu ngadeg tanpa hak istimewa kanggo sesrawungan karo wong-wong sing padha precayané kang aji; lan kepriyé kowe bisa ngadeg manawa Gusti Allah ora ana ing sisihmu, lan kowe ora mangerténi yèn Panjenengané nuntun lan mimpin kowé?” Review and Herald, 25 Maret 1890.

Ora cukup manawa Gusti Allah ngadeg “ing sisihmu,” kowe uga kudu “ngreti manawa Panjenengane lagi nuntun lan nuntun dalanmu.” Kasunyatan iki dadi sawijining pokok pamedhar wangsit sing dilambangaké déning manéka warna ukara adhedhasar wektuné “sira bakal wanuh marang Pangéran.”

Lan kowé bakal mangan kanthi lubèr, lan bakal wareg, lan bakal memuji asmané Pangéran Allahmu, kang wus tumindak nggumunaké marang kowé; lan umat-Ku ora bakal tau kawirangan. Lan kowé bakal ngerti yèn Ingsun ana ing satengahing Israèl, lan yèn Ingsun iki Pangéran Allahmu, lan ora ana liyané; lan umat-Ku ora bakal tau kawirangan. ... Mangkono kowé bakal ngerti yèn Ingsun iki Pangéran Allahmu kang lenggah ing Sion, gunung-Ku kang suci; banjur Yérusalèm bakal dadi suci, lan wong manca ora bakal liwat ana ing kono menèh. Yoèl 2:26, 27, 3:17.

Nalika Yerusalem iku suci, dheweke iku pasamuwan kang menang, awit pasamuwan kang isih perang ditegesi minangka pasamuwan kang katata saka gandum lan ilalang; lan nalika “ora ana wong manca kang liwat” ing “Yerusalem” “maneh,” umating Allah “bakal padha sumurup” “yèn Panjenengane iku nuntun lan mimpin.” Wong-wong mau padha sumurup, awit wong-wong mau iku para kang wis netepi pandonga “ping pitu,” kang kalebu ngakoni manawa Allah durung nuntun kowe nalika dadi wong Laodikia; nanging nalika owahmu dadi wong Filadelfia, kowe bakal sumurup “yèn Panjenengane iku nuntun lan mimpin” lan manawa Allah ana “ing satengahing Israel.”

Panyebaran alfa (kuciwa) tanggal 19 April lan panyebaran omega (kuciwa) tanggal 22 Oktober dipunmangertosi lumantar terbitan resmi ingkang kapisan sasampunipun kuciwa ageng tanggal 22 Oktober. Penerbitan punika dados pratandha kenabian ing sajarah kaum Millerite lan sajarah kenabian Amerika Sarékat, mila prakawis kapisan ingkang dipunterbitaken kanthi resmi sasampunipun 1844 punika dados pratandha dalam tumrap sajarah punika, lan pratandha dalam punika nedahaken satunggaling panyebaran.

1847—Sisa Umat Kang Kasebar ing Tanah-Tanah Liya

“Sabda kanggo ‘Kumpulan Cilik.’”

“Artikel-artikel ing ngisor iki ditulis kanggo The Day-Dawn, kang wis diterbitaké ing Canandaigua, New York, déning O. R. L. Crosier. Nanging awit lembaran iku sapréné ora diterbitaké, lan awit kita ora ngerti apa bakal diterbitaké manèh, mula sawatara saka kita ing Maine nganggep luwih becik manawa artikel-artikel iku diwènèhaké ing wangun iki. Aku kepéngin narik kawigatèné ‘kawanan cilik’ marang prakara-prakara sing bakal kelakon ing bumi iki ing wektu sing cedhak banget....”

Pamaca mesthi wis nggatekake manawa telung komunikasi saka panulisane Ibu E. G. White kalebu ing A Word to the ‘Little Flock.’...

“Komunikasi kapindho saka Ibu White, kang kapacak ing kaca 14–18, iku sawijining cathetan bab wahyu kapisané kanthi irah-irahan, Kanggo Sisa Umat kang Kasebar ing Ngendi-endi. Iki ditulis tanggal 20 Desember 1845 minangka layang pribadi marang Enoch Jacobs, lan sepisanan diterbitaké déning sing nampa layang mau ing The Day-Star, 24 Januari 1846. Banjur ing tanggal 6 April 1846, iki dicithak manèh ing wangun brosur lembaran déning James White lan H. S. Gurney. Pranyatan iki, kaya dene kapacak ing A Word to the ‘Little Flock,’ kajaba owah-owahan panyuntingan kang alit lan tambahan rujukan Kitab Suci, padha pas karo cathetan pepak bab wahyu mau

kaya dene nalika sepisanan dicithak.” James White, *A Word to the ‘Little Flock’*, 25.

Taun 1844 nandhani rawuhipun satunggaling malaékat lan satunggaling kuciwa. Ing taun 1845 wahyu ingkang kapisan katulis, lan punika dipunterbitaken ing taun 1846. Wahyu ingkang kapisan punika katujokaké dhateng “sisa ingkang kasebar wonten ing manéka papan.” Kawula mamang bilih nabiyah enèm ingkang dereng palakrama punika, nalika piyambakipun nyerat wahyu kapisanipun, sumerep bilih satunggaling ciri kenabian saking “sisa” punika inggih menika bilih sisa punika, amargi kabutuhan kenabian, kedah “kasebar wonten ing manéka papan,” minangka salah satunggaling ciri saking satus patang dasa sekawan ewu. Ing taun 1846 kulawarga White palakrama, saéngga ngowahi nama wingking Ellen dados White. Ing taun ingkang sami kulawarga White miwiti ngreksa Sabat dinten kapitu. Ing taun 1846 prajanjian punika dipuntengeri sampun dipunrampungaken, palakrama kenabian ingkang wiwit ing taun 1844 punika kasampurnakaken ing taun 1846, lan ing taun 1847 terbitan resmi ingkang kapisan dipuncithak sarta dipunkintunakên lumantar pos.

Mei, 1850

“**PARA PAMACAK INGGANG KASIH**—Tujuan kula wonten ing ulasan punika sampun dados nglairaken kalepatan lumantar pepadhanging kayekten suci...”

“Ing sajroning ngaturaké karya alit punika dhateng pepanthan ingkang sumebar, kawula sampun netepi kuwajiban kawula dhateng piyambakipun, ing bab punika, lan mugè Gusti Allah nambahi berkahipun. Amin.” James White, *The Seventh-day Sabbath not Abolished*, 2.

Publikasi déning James White ngenali yèn para pamirsané isih dadi pepanthan sing kasebar, nanging uga minangka pambélaan tumrap Sabat dina kapitu. Iki minangka pekabaran malaékat katelu nalika isih ing tataran wiwitané, miturut pangerten Adventisme Millerit babagan Sabat lan malaékat katelu. Iki diterbitaké ing taun sing padha nalika bagan 1850 diterbitaké, lan bebarengan loro-loroné makili pambangunaké wadya-balané Pangéran kanggo krisis hukum Minggu sing saya nyedhak. Gusti Yésus tansah nggambaraké wekasan nganggo wiwitan, lan wong-wong sing ngaturaké pekabaran ing taun 1844 kanthi nggunakaké bagan 1843, iku dadi pralambang tumrap wong-wong sing bakal ngaturaké pekabaran kanthi nggunakaké bagan 1850. Ing wiwitané mangsa rong méjané Habakuk, wong-wong padha martakaké pekabaran kanggo jamané kanthi gegandhèngan karo méjané Habakuk, lan ing taun 1850 James White ngaturaké pekabaran malaékat katelu bebarengan karo bagan 1850. Bagan iku digawé déning Sadulur Nichols ing kurun wektu taun 1849, sawijining mangsa nalika James lan Ellen White manggon bebarengan karo Sadulur Nichols. James White kagandhèng kanthi langsung karo panggawéné bagan 1850, lan ing taun iku dhèwèké wiwit martakaké pekabaran malaékat katelu.

“23 September, [1850] Gusti ndudukaké marang aku yèn Panjenengané wus ngluwihi tangané kaping pindho kanggo mulihaké turahaning umat-É, lan yèn sakehing upaya kudu dilipatgandhakaké ing mangsa panglumpukan iki. Ing mangsa panyebaran, Israèl

wus katempuh lan katatas; nanging saiki, ing mangsa panglumpukan, Allah bakal marasaké lan mbebat umat-É. Ing mangsa panyebaran, upaya-upaya kang ditindakaké kanggo nyebaraké kayektèn mung nduwèni pangaruh sethithik, mung ngasilaké sethithik utawa ora ana apa-apané; nanging ing mangsa panglumpukan, nalika Allah wus ngulungaké tangan-É kanggo nglumpukaké umat-É, upaya-upaya kanggo nyebaraké kayektèn bakal ngasilaké pengaruh kaya kang wis dimaksudaké. Kabèh wong kudu manunggal lan sregep ing pakaryan iki. Aku weruh yèn dadi prakara kang ngisin-isini tumrap sapa waé manawa nyebut mangsa panyebaran minangka tuladha kanggo nuntun kita saiki ing mangsa panglumpukan; awit manawa Allah ora nindakaké luwih akèh kanggo kita saiki tinimbang kang Panjenengané tindakaké nalika semana, Israèl ora bakal tau kalumpukaké. Kayektèn iku sarat kabutuhané kanggo kababar lumantar sawijining surat kabar, padha preluné kaya diwartakaké.” *Review and Herald*, 1 November 1850.

“Pamawas bilih Gusti ‘sampun nguluraken asta-Nya kaping kalih kanggo mulihaken turahing umat-Nya,’ ing kaca 74, namung ngacu dhateng manunggaling lan kakiyatan ingkang naté wonten ing antawisipun para tiyang ingkang ngantos-antos rawuhipun Sang Kristus, sarta dhateng kasunyatan bilih Panjenenganipun sampun wiwit manunggalaken lan ngadegaken malih umat-Nya.” *Early Writings*, 86.

Suster White ing *Early Writings* lagi maringi komentar tumrap pethikan saka *Review and Herald* gegayutan karo panganggoné tembung-tembung nabi Yesaya nalika panjenengané ngandika, “Gusti paring pratélan marang aku yèn Panjenengané wus nguluraké asta-Nya kaping pindho kanggo ngrebut bali turahing umat-Nya.” Panjenengané nguluraké asta-Nya ing taun 1850. Nalika Panjenengané nglumpukaké umat mau mlebu ing Papan Mahasuci ing tanggal 22 Oktober 1844, iku dumadi ing pungkasaning panyebaran wiwit 677 SM nganti 22 Oktober 1844. Yehuda literal sing manggon ana ing tanah kamulyan literal wis kasebar sajroning 2520 taun selaras karo “pitung mangsa” ing Imamat 26 ing taun 677 SM. Ing pungkasaning 2520 taun, Israel rohani diklumpukaké ing tanggal 22 Oktober 1844 lan sawisé iku wong-wong mau enggal kasebar, lan panyebaran iku rampung nalika Gusti nguluraké asta-Nya kaping pindho. Panjenengané nglumpukaké wong-wong mau kaping pindho ing pethikan mau kanggo nglaksanani rong prekara: kanggo “mbebat umat-Nya” lan kanggo “ngangkat munggah” umat-Nya.

“Banjur aku weruh malaékat katelu. Malaékat sing ngancani aku ngandika, ‘Nggegirisi pangandikané, ngédab-édabi tugasé. Dhèwèké iku malaékat sing bakal milah gandum saka ilalang, lan nyégloni utawa ngiket gandum mau kanggo lumbung swarga.’ Prekara-prekara iki kuduné ngrebut sakabèhé pikiran, sakabèhé manungsa waé. Aku banjur dituduhaké menèh bab kabutuhan yèn wong-wong sing pracaya manawa kita lagi nampa peparing sih-rahmat pungkasan, kudu kapisah saka wong-wong sing saben dina nampani utawa nyerep kasalahan anyar. Aku weruh yèn wong enom utawa wong tuwa padha ora kena mèlu pasamuwané wong-wong sing ana ing kasalahan lan pepeteng. Malaékat mau ngandika, ‘Pikiran iku aja nganti terus mapan ana ing prekara-prekara sing ora ana paédahé.’” *Manuscript Releases*, jilid 5, 425.

Panglumpuking kapindho sing diwiwiti ing taun 1850 nglambangaké panyegelan (pengiketan) umaté Allah nalika padha kaangkat “diajangaké” minangka panji. Taun 1850 nandhakaké nalika Pangéran nglumpukaké wong satus patang puluh papat ewu. Miturut kabutuhan profetik, sadurungé padha diklumpukaké, mesthi padha wis kasebar. Mulané, “telung dina setengah” ing Wahyu 11:11, kang nglambangaké 1260, yaiku separoné 2520 lan makili panyebaran sing ndhèrèk sawisé 18 Juli 2020. Wahyu 11:11 makili panglumpuking kapindho tumrap wong-wong sing bakal dadi wong satus patang puluh papat ewu lan panji sing kaangkat marang para bangsa, kaya kang katetepaké ing Yesaya 11:11!

Lan ing dina iku bakal ana sawijining oyod saka Isai, kang bakal ngadeg dadi panji tumrap para bangsa; marang Panjenengané para bangsa liya bakal padha nggolèki; lan papan katentremané bakal mulya.

Lan ing dina iku bakal kalakon, manawa Pangéran bakal ndhawahaké astané manèh kaping pindho kanggo mbalèkaké turahané umaté, kang isih kari, saka Asyur, lan saka Mesir, lan saka Pathros, lan saka Kus, lan saka Elam, lan saka Sinear, lan saka Hamat, lan saka pulo-pulo ing sagara.

Panjenengané bakal ngedegaké panji kanggo para bangsa, lan bakal nglumpukaké wong-wong buwangan saka Israèl, lan ngimpunakaké wong-wong Yéhuda sing kasebar saka patang pojoking bumi. Yesaya 11:10, 11, 12.

Ing taun 1850, Pangéran nguluraké asta-Nya kaping pindho kanggo nglumpukaké umat sing nyawisaké pekabaran malaékat katelu gegandhèngan karo pekabaran Panguwuh Wengi Tengah, kaya sing digambarake déning rong papané Habakuk. Ing sasi Juli 2023, Pangéran nguluraké asta-Nya kaping pindho kanggo nglumpukaké umat sing nyawisaké pekabaran malaékat katelu gegandhèngan karo pekabaran Panguwuh Wengi Tengah, kaya sing digambarake déning rong papané Habakuk. Kaloroné, 1850 lan Juli 2023, nandhani panglumpukan “sisané umat-Nya” kaya sing kaandharaké déning Yésaya ing ayat 11 saka pasal 11. Ayat 11 kaapit déning ayat 10 lan 12, lan loro-loroné ayat mau nandhani pangunggahaning panji marang jagad.

Saben saka telung ayat iku nedahaké pratandha-panji, sanajan ayat ing tengah mratélakaké wong-wong mau minangka “sisa.” Sisa iku ing kana diklumpukaké kaping pindho, lan cacahé taler sing dadi asal panglumpukané ana wolu. “8” ora mung nggambaraké wong-wong ing pêtiné Nuh sing lumebu saka jagad lawas menyang jagad anyar tanpa ndeleng pati, nanging “8” uga nggambaraké wong-wong sing dadi pasamuwan kaping wolu kang asalé saka pitu. Loro seksi ing Wahyu 11:11 iku wong-wong sing wis diuripaké manèh. Angka “8” iku pralambang saka patangen, pralambang saka satus patang puluh papat ewu, pralambang baptisan, lan pralambang saka wong-wong sing ngalami pamindhahan saka Laodikia menyang Filadelfia lan dadi pratandha-panji para bangsa miturut Yesaya. Pangéran nguluraké asta Panjenengané kaping pindho ing taun 1850 nganti 1865 lan manèh ing Juli 2023.

Ing taun 2023, ana pepadhang anyar ngenani pitu mangsa, padha kaya kang wis ana ing taun 1856. Mangsa wiwit taun 1856 nganti taun 1863 iku nggambarake sajarahé wong satus patang puluh papat ewu nalika Gusti ngedegake umat turahané dadi sawijining wadyabala.

Yesaya 11:11 selaras kanthi sampurna karo Wahyu 11:11, lan iki uga selaras kanthi sampurna karo Daniel 11:11. Yesaya lan Yohanes nggambarake sawijining sajarah internal, dene Daniel nggambarake sawijining sajarah eksternal. Garis eksternal Daniel ing 11:11 lumaku sejajar karo garis internal Yohanes ing 11:11, lan Yesaya 11:11 nampilake panji saka garis internal, yaiku kang nimbali wedhus Allah liyane metu saka garis eksternal. Palmoni wis ngiket ayat-ayat iki bebarengan dadi sawijining gegandhèngan kang endah, sing mung bisa katindakake déning Panjenengané kang iku Pencipta samubarang.

Kita badhé nglajengaken prekawis-prekawis punika ing artikel salajengipun.

Dialog kaliyan Informasi Artifisial:

Apa jagad matématika nemokaké makna apa waé kang wigati ing angka “11”?

Inggih, angka 11 ngemu sawatara bab wigati lan pinunjul sajatosipun ing babagan matématika (sanes namung amargi kalebet wilangan prima). Ing ngandhap punika inggih punika pokok-pokok utami ingkang asring dipunsebat déning para matematikawan lan para pamegat matématika:

11 iku bilangan prima kaping lima, bilangan prima cilik dhéwé sing dumadi saka rong angka, lan bilangan prima kapisan sing minangka palindrom ing basis 10. “11” iku repunit cilik dhéwé (yaiku sawijining bilangan kang dumadi saka unit-unit sing diulang) kang minangka bilangan prima. Iku siji-sijiné bilangan prima rong angka sing loro angka padha. 11, 22, 33, 44, lan sapanunggalané. Mung tumindak tumrap “11.” “11” iku eksponen prima Mersenne. Ekspansi desimal saka $1/11 = 0.090909\dots$ nduwèni periode ulangan mung 2, nanging $1/11$ misuwur uga kanthi cara liyané: runtutan bilangan prima 11, 101, 1009, 10007, 100003, lan sapanunggalané, katon ana ing rembugan bab bilangan prima ing progresi aritmetika. Golongan dihedral kanthi ordo 22 (simetri-simetri saka sawijining 11-gon reguler) pinunjul amarga “11” iku bilangan prima cilik dhéwé kang kanggo iku golongan dihedral nduwèni struktur non-abelian tanpa pusat kang dadi prekara wigati ing téyori golongan. Ing fisika téoretis (téyori string / M-theory), jagad raya kerep dimodelaké ing 11 dimensi ruang-wektu, lan para fisikawan sarta matematikawan sing nyambut gawé ing babagan iku kerep nyebut katoné angka 11. “11” iku siji-sijiné bilangan prima palindromik kang nduwèni cacah angka genap (kabèh liyané sing nduwèni angka genap luwih saka 2 bisa kabagi déning 11 lan mulané komposit). Iki sawijining téoréma ing téyori bilangan rekreatif.

Intine:

Sanadyan “11” ora nduwèni status adiluhung kaya π , e , utawa rasio emas, angka iki bola-bali muncul minangka tuladha sing paling cilik utawa sing kapisan saka akèh gejala (prima

repunit sing kapisan, siji-sijiné prima palindromik kanthi cacah digit genap, katon ing wiwitan ing akèh bukti lan conto bantahan, 11 dimensi ing M-theory, lan sapituruté). Mulané, ya—jagad matématika pancèn nganggep 11 minangka angka sing wigati.

“Panjenengané kang maringi ilham marang Sabda iku piyambak minangka Penafsir Sabda sing sejati. Kristus njlentrehaké piwulang-piwulangé kanthi ngarahaké manah para pamiyarsané marang hukum-hukum alam sing prasaja, lan marang barang-barang kang wis lumrah, kang saben dina padha dideleng lan dicekel déning wong-wong mau. Mangkono Panjenengané nuntun pikirané saka kang alamiah marang kang rohaniah. Akeh wong ora bisa enggal nyekel tegesé pasemon-pasemoné; nanging nalika saben dina padha sesrawungan karo barang-barang kang déning Sang Guru Agung wis digandhèngaké karo kayektèn-kayektèn rohani, sawetara ana kang mangertèni piwulang-piwulanging kayektèn ilahi kang wus diprayogakaké déning Panjenengané supaya ngesanké ing atiné, lan wong-wong iki dadi yakin marang kayektèning tugas pangutusané sarta mratobat marang Injil.” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

“Mangkono, nalika nuntun saka karajan alamiah menyang karajan rohaniah, pasemon-pasemoné Kristus dadi gegandhèngan ing ranté kayektèn kang nyawijèkaké manungsa karo Gusti Allah, lan bumi karo swarga.” Christ’s Object Lessons, 17.